Ідуть цигани… Гамір дивних слів
Ген-ген далеко чути;
Понурий вигляд тих дітей степів,
їх пісні не збагнути.

Цигани йдуть… Табор шатро розбив
Далеко серед поля,
З грудей циганський тужний спів поплив,
Спів дикий, як їх доля!

Туга якась вас воліче світами
З блідим п'ятном скитальства на чолі!
Не спинять вас в дорозі бурі, громи…

Моя душа циганська із шатрами
Тими зрослась — здаєсь, на край землі
За вами йшла б, нещасні діти, Шоми!